

רשומות

קובץ התקנות

29 באפריל 1984

4522

כ"ז בניסן התשמ"ד

עמוד

1376	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (סמכויות ועדה רפואית לעררים ועדה לעררים), התשמ"ד-1984 . . . . .
1377	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (קביעת אחוזי נכות רפואית, מינוי ועדות לעררים והוראות שונות), התשמ"ד-1984 . . . . .
1382	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (צמצום בהשתכרות), התשמ"ד-1984 . . . . .
1384	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (הוראות מעבר), התשמ"ד-1984 . . . . .
1386	תקנות בריאות הציבור (מונן), השימוש באספרטיים במונן), התשמ"ד-1984 . . . . .
1389	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מתירי מרביים לבשר קפוא) (מס' 9), התשמ"ד-1984 . . . . .
1390	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לקמח חיטים) (תיקון מס' 9), התשמ"ד-1984 . . . . .

**תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (סמכויות ועדה רפואית לעררים
ועדה לעררים), התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 127 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
התשכ"ח-1968 (להלן – החוק), ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין
תקנות אלה:

פרק א': פרשנות

1. בתקנות אלה, "ועדה רפואית לעררים" ו"ועדה לעררים" – כמשמעותן בסעיפים
127 ו-127 לחוק. הגדרות

פרק ב': ועדה רפואית לעררים

2. (א) ועדה רפואית לעררים מוסמכת לתת כל החלטה שהרופא המוסמך היה מוסמך
לתת. סמכות ועדה
רפואית לעררים

(ב) לצורך מתן החלטה לפי תקנה משנה (א) רשאית ועדה רפואית לעררים לאשר
את החלטת הרופא המוסמך, לבטלה או לשנותה, בין שנתבקשה לעשות כן ובין שלא
נתבקשה.

3. ועדה רפואית לעררים רשאית, בהסכמת התובע, לדון בערר על סמך מסמכים רפואיים
בלבד, מבלי לבדוק את התובע. דיון בערר לפי
מסמכים

4. ערר התובע ולא התייצב לפני הוועדה הרפואית לעררים במועד ובמקום שנקבעו
בהזמנה, רשאית הוועדה לדון ולהחליט בערר שלא בפניו, אולם אם נבצר ממנה להחליט
והעורר לא הופיע בפניה לאחר הזמנה נוספת – יידחה הערר; הודיע העורר, לפני המועד
שנקבע לדיון בערר או לאחריו, שאינו יכול להתייצב מסיבה סבירה שפירש, רשאית הוועדה
לקבוע מועד אחר לדיון. אי התייצבות
התובע

פרק ג': ועדה לעררים

5. (א) ועדה לעררים מוסמכת לתת כל החלטה שפקיד התביעות היה מוסמך לתת,
למעט החלטה בענין ההשתכרות בפועל. סמכות ועדה
לעררים

(ב) לצורך מתן החלטה לפי תקנה משנה (א) רשאית ועדה לעררים לאשר החלטה
כאמור של פקיד התביעות, לבטלה או לשנותה, בין שנתבקשה לעשות כן ובין שלא
נתבקשה.

6. תקנות 3 ו-4 יחולו על ערר בפני ועדה לעררים, בשינויים המחוייבים. החלת תקנות

פרק ד': הוראות שונות

7. לצורך מתן החלטה רשאית ועדה רפואית לעררים או ועדה לעררים לבקש מיועץ
שיגיש לה חוות דעת על סמך מסמכים רפואיים ותוצאות בדיקות אחרות שהובאו בפניו. חוות דעת
מיועץ

8. ועדה רפואית לעררים או ועדה לעררים רשאית לדרוש מהתובע להיבדק גם בידי
יועץ רפואי או בידי מומחה אחר ולעבור בדיקות נוספות אחרות הדרושות, לדעתה, לקביעת
אחוזי הנכות הרפואית או לקביעת אי הנושר להשתכר. בדיקות נוספות

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשל"ג, עמ' 212; התשמ"ג, עמ' 154.

9. המסמכים הרפואיים אשר בידי המוסד או ועדה רפואית לעררים או ועדה לעררים סודיים הם סודיים, אך מותר להביאם לידי אדם אשר נזקקים לשירותו לצורך קביעת אחוז הנכות הרפואית או לקביעת אי הכושר להשתכר, ובלבד שחובת הסודיות כאמור תחול גם על מקבל המסמכים לפי תקנה זו.

10. תקנות 1 עד 36 לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (קביעת דרגת נכות), ביטול תקנות התשל"ד-1974² — בטלות.

11. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984). תחילה

א' בניסן התשמ"ד (3 באפריל 1984) אהרון און
(חמ 1726-3) שר העבודה והרווחה

2 ק"ת התשל"ד, עמ' 1480; התשל"ו, עמ' 687.

תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (קביעת אחוזי נכות רפואית, מינוי ועדות לעררים והודאות שונות), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 127כז, 127לא, 127לב ו-242 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968¹ (להלן — החוק), אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': פרשנות

1. בתקנות אלה —
"תקנות נפגעי עבודה" — תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956²;
"רשימת ליקויים" — הליקויים והפגימות המפורטים במבחנים שבחלקים א' ו-ד' של התוספת לתקנות נפגעי עבודה, למעט הליקויים והפגימות בסעיפים שפורטו בתוספת לתקנות אלה;
"תובע" — מבוסח התובע גימלה או המקבל גימלה לפי פרק ו' לחוק.

פרק ב': אחוז נכות רפואית

סימן א': קביעת אחוז הנכות הרפואית

2. אחוז הנכות הרפואית של תובע ייקבע בהתאם לאחוז הנקוב לצד כל אחד מהליקויים והפגימות (להלן — הליקויים) אשר ברשימת הליקויים, ובהתחשב באמור בסעיפים 2 ו-4 שבחלק ג' של התוספת לתקנות נפגעי עבודה.
3. (א) אחוז הנכות הרפואית של תובע אשר לו מספר ליקויים המפורטים ברשימת הליקויים, ייקבע בהתאם לגבוה מבין האחוזים שנקבעו לו בהתאם לתקנה 2 (להלן — האחוז הראשון), בתוספת אחוזים כמפורט להלן:

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשל"ג, עמ' 212; התשמ"ג, עמ' 154.
2 ק"ת התשט"ז, עמ' 963.

(1) האחוז השני שנקבע לו כפול ביתרת האחוזים המתקבלת לאחר הפחתת האחוז הראשון מ-100% ;

(2) האחוז השלישי שנקבע לו כפול ביתרת האחוזים המתקבלת לאחר הפחתת האחוז הראשון והתוספת שהושבה לפי פסקה (1) מ-100%, וכן הלאה.

(ב) נקבע אחוז נכות רפואית מצטברת המבוטא בשבר אחרי השלם – יעוגל השבר לשלם כלפי מעלה.

4. היה לתובע ליקוי שלא פורט בושימת הליקויים, רשאי רופא מוסמך לקבוע את אחוז הנכות הרפואית לפי ליקוי הדומה לו, לדעתו, שברשימת הליקויים; הוראה זו לא תחול אם לדעת הרופא המוסמך דומת הליקוי שיש לתובע גם לליקוי המפורט בתוספת.

קביעת אחוז נכות בשל ליקוי סאינו ברשימת הליקויים

5. (א) בנכות רפואית שנוצרה תוך 36 החודשים שקדמו ליום הגשת התביעה למוסד, יקבע הרופא המוסמך את התאריך שבו נוצרה הנכות האמורה.

תחילת הנכות הרפואית

(ב) בנכות רפואית שנוצרה לפני תקופת 36 החודשים שקדמו ליום הגשת התביעה למוסד, יקבע הרופא המוסמך כי תחילת הנכות היא לפני תקופת 36 החודשים האמורה.

(ג) חל האמור בתקנה 3 לענין מספר ליקויים המזכים באחוזי נכות, וקבע הרופא המוסמך אחוזי נכות רפואית מצטברים, יקבע הרופא המוסמך גם את תחילת אחוזי הנכות המצטברים בשיעור של 40% או יותר, בהתאם לאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב).

6. רופא מוסמך רשאי לקבוע אחוז נכות רפואית לתקופה מוגבלת, כל עוד מצבו הרפואי של התובע אינו יציב; תקפה של כל קביעה זמנית כאמור יהיה לתקופה שאינה עולה על שנתיים מיום הקביעה.

נכות רפואית זמנית

7. לצורך קביעת אחוז הנכות הרפואית, רשאי רופא מוסמך לבקש מיועץ שיגיש לו חוות דעת על סמך מסמכים רפואיים ותוצאות בדיקות אחרות שהובאו בפניו.

חוות דעת מיועץ

8. רופא מוסמך רשאי לדרוש מהתובע להיבדק גם בידי יועץ רפואי או בידי מומחה אחר ולעבור בדיקות נוספות אחרות הדרושות, לדעתו, לקביעת אחוזי הנכות הרפואית.

בדיקות נוספות

9. החלטת רופא מוסמך בדבר אחוז נכות רפואית תהיה בכתב ויצורפו אליה הממצאים והנימוקים.

החלטת הרופא המוסמך

סימן ב': הליכים הקשורים בקביעת אחוז נכות רפואית

10. (א) המוסד יזמן את התובע לבדיקת הרופא המוסמך או לבדיקה לפי תקנה 8; בהזמנה יצוינו המועד והמקום של הבדיקה.

מועד ומקום לבדיקת התובע

(ב) ההזמנה תישלח 14 ימים לפחות לפני המועד שנקבע לבדיקה, אלא אם כן הסכים התובע להתייצב לבדיקה אף ללא הזמנה כאמור או תוך זמן קצר מזה.

11. החליט רופא מוסמך כי גבאר מהתובע, בשל מצב בריאותו, להתייצב לבדיקה, יבדוק את התובע במקום הימצאו ובמועד שיקבע.

בדיקה במקום הימצא התובע

12. רופא מוסמך רשאי לקבוע את אחוזי הנכות הרפואית על סמך מסמכים רפואיים בלבד, מבלי לבדוק את התובע, בכל אחוז נזאלת: (1) התובע הסכים לכך מראש;

קביעת נכות רפואית על סמך מסמכים

(2) הרופא המוסמך קבע כי אחוז הנכות הרפואית של התובע הוא בשיעור של 90% לפחות;

(3) הרופא המוסמך קבע כי אחוז הנכות הרפואית של התובע הוא בשיעור של 40% לפחות, לאחר שיועץ רפואי או מומחה אחר כאמור בתקנה 8 בדק במקומו את התובע והגיש לרופא המוסמך דין וחשבון על תוצאות הבדיקה.

איי-התייצבות
לבדיקה

13. (א) לא התייצב התובע לבדיקת הרופא המוסמך במועד או במקום הנקובים בהזמנה לפי תקנה 10, או לא התייצב לבדיקה אחרת הנדרשת לצורך קביעת אחוז נכותו הרפואית בהתאם לתקנה 8, מבלי שהודיע על כך למוסד בכתב לפני המועד האמור או מבלי שנתן סיבה מתקבלת על דעת המוסד לאי-התייצבותו, ייבדק במועד אחר רק לאחר ששילם למוסד, לפי דרישתו, את ההוצאות שנגרמו למוסד עקב אי-התייצבותו, כפי שקבע המוסד.

(ב) לא שילם התובע את סכום ההוצאות שנדרש ממנו, או שלא התייצב פעם נוספת לבדיקה, כאמור בתקנת משנה (א), מבלי שהודיע על כך למוסד בכתב לפני המועד האמור או מבלי שנתן סיבה מתקבלת על דעת המוסד, יקבע הרופא המוסמך כי לא ניתן לקבוע לתובע את אחוז נכותו הרפואית, ויחולו הוראות סעיף 127כד לחוק.

החזר הוצאות
ליגה וכלכלה

14. המוסד יחזיר לתובע, לפי דרישתו, הוצאות ליגה וכלכלה בשיעורים המשתלמים לעובד המדינה בדרגה י"א של הדירוג האחיד, על פי הכללים שנקבעו בתקנון שירות המדינה, אם הוצאות אלה נגרמו לו במישורין עקב התייצבותו לבדיקת הרופא המוסמך או לכל בדיקה אחרת הנדרשת לפי תקנות אלה.

כיסוי הוצאות
נסיעה

15. הוכח למוסד כי לשם התייצבות בפני רופא מוסמך או יועץ או לשם עריכת בדיקות אחרות לפי תקנות אלה צריך היה התובע לנסוע ולא יכול היה, בשל מצב בריאותו ומקום מגוריו, להשתמש באמצעי תחבורה ציבוריים, ישלם המוסד לתובע, לכיסוי הוצאות הנסיעה, סכום השווה להוצאות נסיעה כאמור לפי התעריף המקובל לגבי אמצעי התחבורה הזול ביותר והמתאים בנסיבות אלה.

נוכחות זרים
בשעת הבדיקה

16. רופא מוסמך או רופא אחר הבודק את התובע בהתאם לתקנה 8 יבדקו את התובע ביחידות, אך הם רשאים להתיר לזולת להיות נוכח בשעת הבדיקה, אם הסכים לכך התובע.

סימן ג': הוראות כלליות לענין רופא מוסמך

סודיות

17. המסמכים הרפואיים אשר בידי המוסד או הרופא המוסמך הם סודיים, אך מותר להביאם לידיעת אדם אשר נזקקים לשירותו לצורך קביעת אחוז הנכות.

מסירת מידע

18. בהתאם לבקשת התובע, יימסר לו העתק מהחלטת הרופא המוסמך וכן העתק מהממצאים והנימוקים, אלא אם כן החליט הרופא שאין להביא את הממצאים והנימוקים לידיעת התובע עצמו, אלא לידיעת בא כוחו של התובע או לידיעת אדם אחר המייצג, לדעת המוסד, את התובע.

פרק ג': ועדה רפואית לעררים

הרכב ועדה
רפואית לעררים

19. (א) ועדה רפואית לעררים תורכב משניים או משלושה רופאים, בהתאם להחלטת רופא מוסמך, אותם בחר מבין הרופאים אשר שמותייחס כלולים ברשימת חברי ועדות רפואיות לעררים שקבע שר העבודה והרווחה ושפורסמה ברשומות.

(ב) בוועדה המורכבת משני רופאים, תינתן החלטת הוועדה פה אחד; נחלקו הדעות בוועדה, ימונה באותה דרך רופא שלישי, או שתורכב ועדה רפואית לעררים חדשה של שלושה רופאים.

(ג) בוועדה המורכבת משלושה רופאים, תינתן החלטת הוועדה ברוב דעות; לא התקבלה החלטה ברוב דעות, תמונה ועדה חדשה של שלושה רופאים.

(ד) רופא מוסמך לא ירכיב ועדה רפואית לעררים הדנה בערר על החלטה שהוא נתן ולא יהיה חבר בה.

(ה) בתקנה זו, "רופא מוסמך" — כמשמעותו בסעיף 127כ"ז(ב) לחוק, שהמוסד הסמיכו גם לענין תקנה זו.

20. (א) תובע רשאי לערור על החלטת רופא מוסמך שקבע לו אהוז נכות רפואית שאינו מוכה בגימלה לפי פרק ו'2 לחוק, תוך 30 ימים מהתאריך שבו נמסרה לו הודעה על החלטה.

מועד להגשת ערר

(ב) לא הוגש ערר במועד הנקוב בתקנת משנה (א), רשאי התובע, בהסכמת המוסד, לערור תוך 30 ימים מהיום האחרון להגשת הערר כאמור.

21. הערר יוגש בכתב באמצעות המוסד, ויצויגו בו נימוקי הערר.

אופן הגשת הערר

22. הערר רשאי להיות מיוצג בפני הוועדה הרפואית לעררים על ידי הרופא שטיפל בו או רופא מומחה.

ייצוג העורר בפני ועדה רפואית לעררים

23. המוסד יודיע לעורר בכתב על החלטת הוועדה הרפואית לעררים, ולפי בקשתו ימציא לו גם העתק מהחלטת הוועדה וכן העתק מהממצאים והנימוקים, אלא אם כן החליטה הוועדה שאין להביא את הממצאים והנימוקים לידיעת העורר עצמו, אלא לידיעת בא כוחו של העורר או אדם אחר המייצג, לדעת המוסד, את העורר.

הודעה לתובע

24. תקנות 9, 10, 11, 14, 15 ו-16 יחולו על ערר בפני ועדה רפואית לעררים, בשינויים המחויבים.

החלת תקנות

פרק ד': קביעת דרגת נזימוציה להשתכר וועדה לעררים

סימן א': קביעת דרגת נזימוציה להשתכר לתקופה מוגבלת

25. בנוסף לנסיבות האמורות בסעיף 127לב לחוק, רשאי פקיד תביעות לקבוע לתובע דרגת אי-כושר להשתכר לתקופה מוגבלת, כל עוד דרושות בדיקות לצורך החלטה בדבר שיקומו המקצועי של התובע.

נסיבות לקביעת לתקופה מוגבלת

סימן ב': ועדה לעררים

26. (א) ועדה לעררים תורכב משניים או משלושה מומחים במקצועות השונים בהתאם להחלטת מנהל ענף ביטוח נכות במוסד או מי שהוא הסמיך לכך, אותם יבחר מרשימה של מומחים במקצועות התעסוקה, השיקום והרפואה שקבע שר העבודה והרווחה ושפורסמה ברשומות.

הרכב ועדה לעררים

(ב) בוועדה המורכבת משני מומחים, תינתן החלטת הוועדה פה אחד; נחלקו הדעות בוועדה, ימונה באותה דרך מומחה שלישי שמקצועו אינו כשל שני המומחים האחרים, או שתמונה ועדה חדשה של שלושה מומחים.

(ג) בוועדה המורכבת משלושה מומחים תינתן החלטת הוועדה ברוב דעות; לא התקבלה החלטה ברוב דעות, תמונה ועדה חדשה של שלושה מומחים.

מועד להגשת ערר 27. (א) תובע רשאי לערור על החלטת פקיד תביעות בענין אי-כושרו להשתכר, למעט קביעתו בענין השכרותו בפועל, חוך 30 ימים מהתאריך שבו נמסרה לו החלטת פקיד התביעות.

(ב) לא הוגש ערר במועד הנקוב בתקנת משנה (א), רשאי התובע, בהסכמת המוסד, לערור תוך 30 ימים מהיום האחרון להגשת הערר כאמור.

אופן הגשת הערר 28. הערר יוגש בכתב באמצעות המוסד, ויצויינו בו נימוקי הערר.

החלת תקנות המחוייבים. 29. תקנות 9, 10, 11, 14, 15 ו-16 יהולו על ערר בפני ועדה לעררים, בשינויים המחוייבים.

תוספת

(תקנה 1)

- (1) 4 א.
- (2) 5 ב.
- (3) 7 ב, 7 ג, 7 ד, 7 ה.
- (4) 8 ב.
- (5) 9 ב, 9 א, 9 ג.
- (6) 11 ב, 11 א.
- (7) 12 ג, 12 ב, 12 ד.
- (8) 13 ב, 13 א.
- (9) 14 ב.
- (10) 15 ב.
- (11) 16 ב, 16 ג.
- (12) 17 ב.
- (13) 18 ב.
- (14) 20 ה.
- (15) 22 א, 22 ב, 22 ג, 22 ד, 22 ה, 22 ו, 22 ז.
- (16) 23 א.
- (17) 24 א, 24 ב, 24 ג, 24 ד, 24 ה, 24 ו.
- (18) 25 א, 25 ב, 25 ג, 25 ד, 25 ה, 25 ו, 25 ז, 25 ח, 25 ט.
- (19) 26 ד.
- (20) 27.
- (21) 29 א.
- (22) 36 א, 36 ב, 36 ג.
- (23) 37 א.
- (24) 39 א, 39 ב.
- (25) 41 ד.
- (26) 47 ב.
- (27) 48 א.
- (28) 50 א, 50 ב, 50 ג, 50 ד, 50 ה, 50 ו, 50 ז, 50 ח, 50 ט.

29 (1)52—(2)52: כאשר אחוז הנכות מכל סעיף בנפרד או מצירוף שני הסעיפים אינו עולה על 25% אלא אם חדות הראיה באחת העיניים היא 3/60.

30 (א)54.

31 (א)55.

32 (א)58.

33 (2)60.

34 .63.

35 .64.

36 (א)66, ג.66.

37 (א)67.

38 (א)68.

39 (3)69.

40 (א)70, (2)70, ג.70(3)א.

41 (1)72: כאשר הירידה בשמיעה באחת האזניים לא עולה על 40

דציבל, (2)72 ג.

42 (א)73, II, (1)73 ב.ו.

43 (1)74 ד.ח.

44 (1)75 ב.

45 (1)78.

46 (2)80.

אהרון און
שר העבודה והרווחה

א' בניסן התשמ"ד (3 באפריל 1984)
(חמ 1726-3)

תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח גפנות) (צמצום בהשתכרות), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 127כא ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 (להלן - החוק), ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה -

"הפקודה" - פקודת מס הכנסה¹;

"הכנסה מעבודה" - הכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף 2(2) לפקודה;

"הכנסה ממשלח יד" - הכנסה מהמקורות המפורטים בסעיף 1(2) ו-8 לפקודה, ששימשה יסוד לתשלום דמי ביטוח לפי סעיף 164 לחוק;

"רבעון" - תקופת רבע שנה שתחילתה ב-1 בחודשים ינואר, אפריל, יולי או אוקטובר;

"השכר הממוצע" - כמשמעותו בסעיף 1 לחוק;

"התאריך הקובע" - כמשמעותו בסעיף 127כא לחוק;

"התקופה הקובעת" - כמשמעותה בתקנה 3.

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשמ"ג, עמ' 154.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

קביעת צמצום
בהתכרות

2. לשם קביעת שיעור הצמצום בהשתכרותו של מבוטח, לענין הגדרת "זכה" שבסעיף 127כא לחוק, חובא בחשבון הכנסתו של המבוטח מעבודה או ממשלח יד בתקופת הקובעת, וכן הכנסתו החדשית מעבודה או ממשלח יד לאחר התאריך הקובע, כדלקמן:

- (1) ההכנסה שהיתה למבוטח בתקופת הקובעת תחושב באחוזים מהשכר הממוצע כפי שהיה בתוקף באותה תקופה (להלן — ההכנסה הקובעת);
- (2) ההכנסה שהיתה למבוטח לאחר התאריך הקובע תחושב באחוזים מהשכר הממוצע כפי שהיה בתוקף בתקופה שבה היתה למבוטח אותה הכנסה (להלן — הכנסה לאחר התאריך הקובע);
- (3) שיעור הצמצום יקבע בהתאם לנוסחה הבאה:

$$100 \times \frac{\text{הכנסה לאחר תאריך קובע}}{\text{ההכנסה הקובעת}} - 100$$

התקופה הקובעת

3. התקופה הקובעת היא:

- (1) לגבי מי שלפני התאריך הקובע היה עובד — שני רבעונים שבוחר מתוך 18 החדשים הרצופים שקדמו לתאריך הקובע;
- (2) לגבי מי שלפני התאריך הקובע היה עובד עצמאי — שנת כספים אחת שבוחר מתוך שלוש שנות הכספים שקדמו לשנת הכספים שבה חל התאריך הקובע;
- (3) לגבי מי שבתקופה שראשיתה תחילת שנת הכספים שקדמה בשלוש שנים לשנת הכספים שבה חל התאריך הקובע וסיומה בתאריך הקובע, היה עובד ועובד עצמאי, לסירוגין או בעת ובעונה אחת — תקופה קובעת שבוחר לפי פסקה (1) או (2).

הכנסה של
מבוטח שהיה
עובד ועובד
עצמאי בתקופת
הקובעת

4. ההכנסה שתובא בחשבון לגבי מבוטח שהיה עובד ועובד עצמאי כאמור בתקנה (3) היא —

- (1) בחר בתקופה קובעת בהתאם לתקנה (1)3 — הכנסתו מעבודה באותה תקופה;
- (2) בחר בתקופה קובעת בהתאם לתקנה (2)3 — הכנסתו מעבודה וממשלח יד באותה תקופה.

הוראות מיוחדות
לחישוב הכנסה
ממשלח יד

5. (א) מתייחסת ההכנסה ממשלח יד לשנת הכספים 1984, תובא בחשבון ההכנסה שהיתה משמשת יסוד לתשלום דמי ביטוח, אלמלא האמור בסעיף 7(ג) לחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 52), התשמ"ד—1984³ (להלן — התיקון).

(ב) מתייחסת ההכנסה ממשלח יד לשנת כספים שקדמה לשנת הכספים 1984, חובא בחשבון ההכנסה שהיתה משמשת יסוד לתשלום דמי ביטוח, אילו חל התיקון באותה שנה.

זקיפת הכנסה
במקרים מיוחדים

6. מבוטח שלא חלה עליו תקנה 3, או שלא היתה לו הכנסה בתקופת הקובעת, או שהכנסתו בתקופת זו לא הגיעה למינימום המפורט להלן, ייראה כאילו הכנסתו היתה — (1) אם בידו תעודה על תואר אקדמי או תעודת הסמכה לעסוק במקצוע,

3 ס"ח התשמ"ד, עמ' 48.

שמסלול הלימודים שלו גומשך 3 שנות לימודים על-תיכוניים לפחות — 110% מהשכר הממוצע;

(2) אם בידר תעודת בגרות או תעודת גמר ממשלתית לאחר שסיים 3 שנות לימודים על-יסודיים לפחות במסלול לימודים מקצועי, או 4 שנות לימודים על-יסודיים לפחות במסלול לימודים עיוני — 90% מהשכר הממוצע;

(3) בכל מקרה אחר — 75% מהשכר הממוצע.

7. בקביעת הכנסתו החודשית של עובד עצמאי לאחר התאריך הקובע, תובא בחשבון הכנסתו ממשלה יד בשנת הכספים שבה חל התאריך הקובע, מהולקת ב-12; שונתה הכנסתו השנתית, במהלך שנת הכספים, לענין תשלום דמי ביטוח — תובא בחשבון ההכנסה כפי שנקבעה לאחר השינוי.

הכנסה חדשית
ממשלה יד
לאחר התאריך
הקובע

8. מבוטח שהוא חבר קיבוץ או מושב שיתופי, המועסק במסגרת סידור העבודה של הקיבוץ או המושב השיתופי לא יותר מ-4 שעות ביום — ייחשב כמי שצמצם את השתכרותו בפועל, ושיעור הצמצום יחושב בהתאם לנוסחה הבאה:

צמצום בהשתכרות
חבר קיבוץ
או מושב

$$100 - \frac{100 \times \text{מספר שעות עבודה ביום}}{8}$$

9. לענין תקנות אלה לא תובא בחשבון הכנסה העולה על סכום השווה לשכר הממוצע כפול 3.

מקסימום הכנסה

10. תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות), התשל"ד-1974:4 — בטלות.

ביטול תקנות

11. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

תחילה

אהרון און
שר העבודה והרווחה

א' בניטן התשמ"ד (3 באפריל 1984)
(חמ 1726-3)

4 ק"ת התשל"ד, עמ' 1023; התשל"ה, עמ' 1158.

תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח נכות) (הוראות מעבר),

התשמ"ד-1984

בחוק סמכותי לפי סעיף 26(א) לחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 50), התשמ"ג-1983 (להלן — החוק המתקן), ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

פרשנות

"החוק" — חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968²;

1 ס"ח התשמ"ג, עמ' 154.
2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.

1) "תאריך התחילה" — תאריך התחילה של החוק המתקן, ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984);

"ההוראות הקודמות" — הוראות פרק ו' לחוק, כנוסחו לפני תאריך התחילה;

"ההוראות החדשות" — הוראות פרק ו' לחוק, כנוסחו מתאריך התחילה.

2. הגיש אדם תביעה לגימלה לפי פרק ו' לחוק לפני תאריך התחילה, ועד למועד זה לא נקבעה לו דרגת נכות לפי סעיף 127 לחוק כנוסחו לפני תאריך התחילה (להלן — דרגת נכות), יהולו עליו הוראות תקנה 5, בשינויים המחוייבים.

דיו תביעה
שלא הוחלט
בה עד לתאריך
התחילה

3. נקבעה לנכה דרגת נכות זמנית לתקופה שסיומה לפני תאריך התחילה, ועד לתאריך זה לא נקבעה דרגת נכות לתקופה שמתום הנכות הזמנית ואילך, יהולו על אותו נכה הוראות תקנה 5.

דרגת נכות
זמנית לתקופה
שסיומה לפני
תאריך התחילה

4. (א) נקבעה לנכה, לפני תאריך התחילה, דרגת נכות זמנית לתקופה שסיומה לאחר תאריך התחילה, יהולו הוראות אלה:

דרגת נכות
זמנית לתקופה
שסיומה לאחר
תאריך התחילה

(1) הסתיימה תקופת הנכות הזמנית בין תאריך התחילה לבין יום ב' באב התשמ"ד (31 ביולי 1984) — יהולו על אותו נכה הוראות תקנה 5;

(2) הסתיימה תקופת הנכות הזמנית ביום ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984) ואילך — תיקבע הזכאות ממועד סיום תקופת הנכות הזמנית ואילך בהתאם להוראות החדשות.

(ב) נקבעה לנכה, שתקופת נכותו הזמנית הסתיימה בהתאם לאמור בתקנה 3 או בהתאם לאמור בתקנה משנה (א)1, דרגת נכות לתקופה זמנית נוספת, יהולו עם סיום תקופה זו הוראות תקנה משנה (א)1 או (א)2, בהתאם למועד סיום תקופת הנכות הזמנית הנוספת.

החלת החוק
המתקן בהדרגה

5. בכפוף לאמור בתקנה 4, נכה שקיבל גימלה לפי פרק ו' לחוק בתכוף לפני תאריך התחילה, יהולו לגביו ההוראות החדשות מהמועד המפורט להלן, ועד למועד זה יהולו לגביו ההוראות הקודמות:

(1) חל תאריך הולדתו ביום ז' בטבת התשט"ו (1 בינואר 1955) או לאחר מכן — מיום י' בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985);

(2) חל תאריך הולדתו בין יום כ"ח בטבת התש"ו (1 בינואר 1946) לבין יום ו' בטבת התשט"ו (31 בדצמבר 1954) — מיום כ"א באדר ב' התשמ"ו (1 באפריל 1986);

(3) חל תאריך הולדתו בין יום ו' בטבת התרצ"ו (1 בינואר 1936) לבין יום כ"ו בטבת התש"ו (31 בדצמבר 1945) — מיום ב' בניסן התשמ"ו (1 באפריל 1987);

(4) חל תאריך הולדתו בין יום א' בטבת התר"צ (1 בינואר 1930) לבין יום ה' בטבת התרצ"ו (31 בדצמבר 1935) — מיום י"ד בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1988);

(5) חל תאריך הולדתו ביום כ"ט בכסלו התר"צ (31 בדצמבר 1929) או לפני כן — מיום כ"ה באדר ב' התשמ"ט (1 באפריל 1989).

החלת החוק
המתקן בכדיקה
מחדש של דרגת
אייכוסר להשתכר

החלת החוק
המתקן על נכה
קודם

הוראות כלליות
לגבי החלת
החוק המתקן

6. על אף האמור בתקנה 5, הוראות סעיף 127ל, כפי שהוחלף בחוק המתקן, יחולו על כל נכה, ובבדיקה מחדש לענין הסעיף האמור יחולו ההוראות החדשות.

7. מי שבתכוף לפני תאריך התחילה קיבל גימלה כ"נכה קודם" כמשמעותו בחוק לפני תאריך התחילה, יחולו עליו, מתאריך התחילה, הוראות סעיף 127ל לחוק כפי שתוקן בחוק המתקן, ושאר ההוראות החדשות יחולו עליו בהתאם לתקנה 5.

8. נכה שהיה זכאי לגימלה לפי פרק ו' לחוק בתכוף לפני תאריך התחילה —

(1) לא ייקבע לו "תאריך קובע" חדש בהתאם להוראות החדשות;

(2) כל עוד לא ניתנה החלטה בהתאם לסעיפים 127כז או 127כח לחוק, כנוסחם מתאריך התחילה, יראו, ממועד תחילת החוק לגבינו, החלטה שניתנה בהתאם לסעיפים 127כז או 127ל לחוק, כנוסחם לפני תאריך התחילה, כאילו ניתנה לפי סעיפים 127כז או 127כח, כנוסחם מתאריך התחילה, ובלבד שלא תישלל זכאותו לגימלה גשל הוראה זו בלבד.

א ה ר ו ן א ו ז ן
שר העבודה והרווחה

א' בניסן התשמ"ד (3 באפריל 1984)
(3-1726)

תקנות בריאות הציבור (מוזן) (השימוש באספרטיים במוזן), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מוזן) [נוסח חדש], התשמ"ג—1983, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה:

"אספרטיים" — חומר המתקן כמפורט בסעיף א', בתוספת הראשונה (בטור א');
"פחמימות" — חומר כמפורט בסעיף ב' בתוספת הראשונה בטור א' או תערובת של חומר כאמור;

"חומר מוסף" — חומר כמפורט בסעיף ג' בתוספת הראשונה בטור א' או תערובת של חומר כאמור;

"הקודקס" — קודקס אלימנטריס (קובץ למוזן) Codex Alimentarius, Food and Agricultural Organization, Rome משנת 1981 או כל מהדורה אחרת שתבוא במקומה; הקודקס הופקד בספרייה של משרד הבריאות בירושלים, רח' המלך דוד 18;

"פ.כ.ק." — פוד כמיקל קודקס Food Chemical Codex, National Academy of Science, Washington D.C. המהדורה השלישית מ-1981 או כל מהדורה אחרת שתבוא במקומה, שהופקד כאמור בהגדרת "הקודקס";

"המנהל" — המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיכו לענין תקנות אלה;

"התקן" — תקן ישראלי מס' 1145 מיולי 1982 — סימון מוזן ארוז מראש²;

"שיעור" — העברה לאחור בכל דרך מדרכי העברה.

2. לא ייצר אדם אספרטיים או מצרך מוזן שהוסף לו אספרטיים או שמוכיל אספרטיים, לא ייבאו, לא ישווקו ולא יחסינו, אלא אם כן התקיים בו אחד מאלה:

1 דיני כריגת ישראל, נוסח חדש 36, עמ' 750.
2 י"פ התשמ"ג, עמ' 135.

- (1) הוא ממתיק אינדיבידואלי בצורת טבליות, אבקה או גבישים בין בתור ספת פחמימות או חומר מוסף ובין בלעדיהם;
- (2) הוא מצרך מזון כמפורט בטור א' בתוספת השניה, בפריטים 1 עד 4 והשיעור המרבי של אספרטיים בו אינו עולה על השיעור המפורט לציוד בטור ב'.
- (3) הוא מצרך מזון כמפורט בטור א' בתוספת השניה, בפריטים 5 עד 8, והמוצר מיוצר לפי היתר בכתב שנתן המנהל ובהתאם לתנאיו.

זיהוי, סותר ואיכות של חמרים

3. זיהויים, טהרם ואיכותם של החמרים שפורטו בטור א' בתוספת הראשונה יהיו כמצויין לצידם בטור ב'.

4. לא ישווק אדם, לא ייבא ולא יחסין מוצר אספרטיים או מצרך מזון המכיל אספרטיים, אלא אם כן הוא נושא עליו סימון תוגנתי כאמור בתקן, ובנוסף גם סימון כלהלן:

- (1) כמות האספרטיים בגרמים ל-100 גרם מזון מוצק או ל-100 מיליליטר מזון נוזלי;
- (2) תכולת גתרון — מבוטאת במיליגרמים, הנמצא ב-100 גרם מזון מוצק או ב-100 מיליליטר מזון נוזלי;
- (3) ציון במסגרת ובגודל שלא יפחת משליש מגודלן של האותיות המציינות את שם המוצר או מ-4.5 מילימטר, בהתאם להדולת המנהל, של מלים אלה בלבד:

"אסור לחולי P.K.U. (פנילקטונוריה); החומר מכיל פנילאלנין";
 "אסור לשימוש לנשים בהריון";
 "לא לאפיה ולא לבישול";
 "אין לצרוך יותר מ-3 גרם אספרטיים ליום למבוגר או יותר מ-40 מ"ג אספרטיים לכל קילוגרם ממשקל הגוף".

- (4) הוראות איחסון, אחזקה והובלה, ובלבד שבמוצרים הנקובים בפריטים 5 עד 8 בתוספת השניה ייכתבו מלים אלה:
 "להחזיק במקום קריר (לא יותר מ-20° עשרים) מעלות צלזיוס";
- (5) התאריך האחרון המומלץ לשימוש.

תוספת ראשונה

(תקנות 1 ו-3)

טור ב'

טור א'

א. אספרטיים (ל-אספרטיל ל-פנילאלנין מתיל אסתר L-aspartyl-L phenylalanine (methyl ester) הוא דיפפסיד מורכב משתי חומצות אמינו, פניל אנלין וחומצה אספר-

כמפורט בפ.כ.ק.

טית

טור א'	טור ב'
ב. דקטורוזה	כמפורט בקודקס 54/1981
לקטוזה	כמפורט בקודקס 11/1984
מלטור-דקטוויין	כמפורט בפ.כ.ק.
ג. סיליקון דיאוקסיד	כמפורט בפ.כ.ק.
חומצה פומריית	כמפורט בפ.כ.ק.
חומצה ציטרית	כמפורט בפ.כ.ק.
חומצה מאלית	כמפורט בפ.כ.ק.
סודיום ביקרבוונאט	כמפורט בפ.כ.ק.

תוספת שניה
(תקנות 2 ו-4)

שיעור מרבי של אספרטיים	יום המזון
0.5%	1. דגנים מעובדים להכנת דייסות וכיו"ב
0.1%	2. אבקות להכנת משקאות
במשקה שהוכן לפי הוראות	
0.3%	3. אבקות יבשות להכנת פודינגים וכיו"ב
1.0%	4. גומי לעיסה
0.1%	5. משקאות קלים מפרי הדר כמשמעותם בתקן ישראלי 1071, חלק 1 מיונאר 1982 ^א
0.1%	6. משקאות קלים מזירוח כמשמעותם בתקן ישראלי 1071, חלק 2 מדצמבר 1981 ^א
0.1%	7. משקאות קלים בטעם פירות ובטעמים אחרים כמשמעותם בתקן ישראלי 1071, חלק 3 מדצמבר 1981 ^א
0.1%	8. משקאות מגוונים כמשמעותם בתקן ישראלי 594 משנת 1983

כ"ד באדר ב' התשמ"ד (28 במרס 1984)
המנהל הכללי של משרד הבריאות (תפ 1011-3)

אני מאשר,

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

3 י"פ התשמ"ב, עמ' 2117.
4 י"פ התשמ"ב, עמ' 2117.
5 י"פ התשמ"ב, עמ' 2117.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לבשר קפוא)
(מס' 9), התשמ"ד—1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
  - "בשר בקר קפוא" — בשר בקר קפוא מן הסוגים המפורטים בתוספת, למעט בשר עגל;
  - "בשר בקר קפוא מעובד ומוכשר" — בשר בקר קפוא שנעשו בו פעולות הפשרה, השרירה, המלחה, הדחה, ניקוי שומן וגידים, כולל גם בשר "חלק";
  - "בשר בקר קפוא טחון" — בשר בקר קפוא טחון ללא תוספת חמרים אחרים פרט למלח;
  - "בשר עגל" — בשר קפוא מעגל חלב עד גיל 6 חדשים ללא עצמות, בצבע ורוד בהיר מיובא מהולנד;
  - "סטיק עין" — בשר בקר קפוא פרוס שעובד מוורד הצלע, לאחר שהוסרה שכבת בשר ושומן מהחלק בוורד הצלע הגרא "עין";
  - "המנהל" — מנהל מינהל הסחר הממשלתי במשרד התעשייה והמסחר או מי שהוא הסמיך לענין צו זה;
  - "מע"מ" — מס ערך מוסף כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975.*
2. המחיר המרבי לבשר בקר קפוא הוא כנקוב בתוספת.
3. (א) לא ימכור אדם בשר בקר קפוא מסוג שלא פורט בצו זה, למעט סטיק עין, אלא על פי היתר מאת המנהל.
(ב) ניתן היתר כאמור — יימכר הבשר במחיר שלא יעלה על 1,020 שקלים לק"ג לצרכן, כולל מע"מ.
4. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לבשר קפוא) (מס' 8), התשמ"ד—1984* — בטל.
5. תחילתו של צו זה ביום כ"ו באדר ב' התשמ"ד (30 במרס 1984).

הגדרות

המחיר המרבי

איסור מכירה של סוגי בשר אחרים

ביטול

תחילה

תוספת

(סעיף 2)

המחיר בשקלים לק"ג

ללא קצ"מ

(א) במכירה לקמעונאי (כולל הובלה וסבלות למקום עיסוקו) —

בשר בקר קפוא מדרום אמריקה ללא עצמות בקרטונים

(9 חלקים)

609

בשר בקר קפוא מוכשר

635

בשר בקר קפוא מאירופה למעט מאירלנד (קרטון אדום

5—6 חלקים) כתף וכו'

633

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.

2 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

3 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1226.

המחיר בשקלים לק"ג ללא מע"מ	בשר בקר קפוא מאירלנד למעט מאירלנד (קרטון כחול 4 חלקים) חזה וכו'
509	
665	בשר בקר קפוא מאירלנד (קרטון אדום 5 חלקים) כתף וכו'
559	בשר בקר קפוא מאירלנד (קרטון כחול 4 חלקים) חזה וכו'

המחיר בשקלים לק"ג כולל מע"מ	(ב) במכירה לצרכן —
650	חזה וקשתית (3, 9)
735	צלעות לרבות צוואר, שריר תורני, מכסה הצלע (2, 7, 8, 10)
878	ורד הצלע וכתף מרכזי (4, 1)
958	צלי כתף, פילה מדומה (5, 6)
760	בשר ארוז בקרטון (קרטון שלם מקורי המכיל 9 חלקים)
772	בשר בקר קפוא טחון
33	בשר בקר קפוא מעובד ומוכשר, תוספת של

כ"ה באדר ב' התשמ"ד (29 במרס 1984) ג ד ע ו ן פ ת
(חמ 890-3) שר התעשייה והמסחר

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לקמח חיטים)
(תיקון מס' 9), התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מקסימליים לקמח חיטים), התש"ם-1980, יבוא:

החלפת התוספת

**"התוספת"
(סעיף 2)**

סור ב' המחיר בשקלים, בחבילות, לכל ק"ג, במכירה —			סור א' מחיר המכירה מהמחסן * בשקלים לטינת בטו ללא מע"מ		סור א' המכיר
לצרכן כולל מע"מ	לקמעונאי ללא מע"מ	לסיסונאי ללא מע"מ			
70.00	57.80	54.75	45,670		קמח כהה (אחיד)
76.00	61.41	59.28	50,460		קמח לבן
78.00	63.03	59.79	51,110		קמח לבן מיוחד או סולת

* מחיר המכירה מהמחסן אינו כולל את מחיר השקים.

2. תחילתו של צו זה ביום כ"ו באדר ב' התשמ"ד (30 במרס 1984). תחילה

ג ד ע ו ן פ ת
שר התעשייה והמסחר

כ"ה באדר ב' התשמ"ד (29 במרס 1984)
(חמ 6-3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1198; התשמ"ד, עמ' 1227.